

synes om, er at lade dem falde i en hidtil saa ukendt Grad, som det er blevet antydet i de Motiver, der ledsage Forslaget. Det, som i Almindelighed anføres til Forsvar for saaledes at lade Taksterne falde meget stærkt for Persontrafikens Bedkommende, er det, at det vil fremme Rejselysten, og at det derved vil bidrage til, at Trafikken bliver forøget, hvorved Jærnbannerne ville tjene yderligere Penge. Det er nu nok muligt, at det kan være noget deri; det er nok muligt, at man derved virkelig i nogen Grad animerer Rejselysten paa lange Afstande. Jeg kan imidlertid ikke tro, at det skulde være Tilfældet i en saadan Grad, som man i Almindelighed antager. Jeg synes, at det vilde være altfor urimeligt at tro, at Folk, som ellers ikke særligt have noget at rejse efter, alene for at faa en billig Billetpris, skulde gøre lange Rejser i en aldeles umaadelig Grad. Der er, synes jeg, saa meget mindre Grund til at tro dette, som Billetprisen netop ved de lange Rejser i Virkeligheden er det mindste af Besøstningen. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa den moralske Side af Sagen — der kunde maaske ogsaa siges noget fra den Side; — men jeg vil blot sige, at det dog er tvivlsomt, om det er absolut heldigt, at man ved at friste Folk med billige Billetpriser animerer dem til at rejse mere, end de strengt taget have Brug for. — Der er endvidere, foruden hvad jeg her har nævnt til Forsvar for den stærke Reduktionspaa de lange Afstande, bleven henvist til den østerrig-ungarske Zonetarif, og det er et Forsvar, som meget almindelig bruges. Det er jo for øvrigt ret mærkeligt, at der til Fordel for en Zonetarif i Bighed med den østerrigiske, som man for øvrigt ikke kender stort til, næsten er skabt en offentlig Mening her i Landet, en offentlig Mening, som imidlertid efter min Mening væsentlig er bygget paa løse Avisartikler og dito Samtaler; det er en offentlig Mening, som er dannet paa Grundlag af, at Folk i Almindelighed ikke kende meget til, hvad den østerrigiske Zonetarifs Væsen er. Det er i øvrigt slet ikke saa unaturligt, at det er blevet saaledes, naar man hører, at man nede i Østerrig-Ungarn kan rejse saa og saa langt for en fabelagtig billig Pris; man hører, at det gaar, ja, maaske endog saa, at det betaler sig, og tænker saa ikke nærmere derover, men mener, at det saa maa være udmærket. Nu er det imidlertid ret uheldigt for denne Zonetarif, at netop i dette Øjeblik, da vi skulle bruge den som Mønster, er man nede i Ungarn i Færd med at rende fra denne Zonetarif, som de hidtil have

været saa stolte af. Der er netop i den sidste Tid blevet foretaget Forandringer i denne, og det Forandringer, som netop tage det bedste af den bort. De Uretfærdigheder, som den i og for sig indeholdt, mildnedes noget ved, at man havde Undtagelsesbestemmelser for den nærmeste og næstnærmeste Station, hvortil Billetterne vare særlig billige, men det er netop disse Billetpriser, man i den sidste Tid har sat op. Imidlertid kan man, som sagt, nok forstaa, at Folk synes godt om dette System; de tænke nemlig ikke over, hvad der er Zonetariffens egentlige Væsen. Hvis man nemlig gør det, vil man snart blive klar over, at det, som er det bestikfende ved Zonetariffen, er, at for at forholdsvis faa Menneſter kunne rejse lange Rejser for en saa billig Pris, at Staten endog saa taber Penge ved det, er der Tusinder af Menneſter, som skulle betale en lille Ekstraſkat hver Gang de gøre en lille kort Rejse. Jeg skal tillade mig ved et tænkt Eksempel at vise, hvor bestikfende en saadan Zonetarif kan være. Jeg beder Dem tænke Dem, at man her i Danmark indførte en Zonetarif, der omfattede hele Landet, saaledes at man altsaa skulde betale lige meget, enten man rejste en Mil eller fra Kjøbenhavn til Frederikshavn. Hvis man efter Indførelsen af en saadan Zonetarif forudsatte, at Persontrafikken ikke blev synderlig forrykket, saaledes at man kunde lægge Trafikken fra 1895 til Grund, vilde man kunne sælge en Billet til 3dje Klasse, hvorpaa man kunde rejse over hele Danmark for 60 Ore; det er nemlig Gennemsnitsprisen for 3dje Klasses Billetter i 1895. Tænk Dem, at vi f. Eks. efter Indførelsen af en saadan Tarif fik udenlandske Journalister her op, saaledes som vi havde det sidste Sommer, — der kommer jo af og til den Slags Folk — og at de rejste paa vore Jærnbaner for 60 Ore — ja det vilde vel blive lidt dyrere for dem, da de vel ikke vilde rejse paa 3dje Klasse, men det blev i alt Fald en fabelagtig billig Pris. De vilde saa meddele deres Blade, hvor fortreffelige de danske Jærnbaner vare, thi de vilde jo ikke kunne se, hvori dette System egentlig bundede, men vilde kun se det rent overfladiske, at de havde rejst Danmark rundt for en Pris af 60 Ore eller 1 Kr., altsaa en Pris, som man hidtil ikke havde kendt Mogen til. Det er ret sandsynligt, at vi ved at indføre en saadan Tarif, kunne opnaa endnu større Berømmelse end Østerrig-Ungarn, men samtidig dermed vilde det ganske vist ogsaa være saaledes, at der her hjemme i Danmark sad Tusinder af Menneſter, som, hver Gang de skulde køre en kort Tour med Jærnbanen, maatte ud